

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119206941
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119206941.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobkyne: V.. U. P., O.. XX.XX.XXXX, V. Z.. Š. X, XXX XX P., zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie 880,75 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp 88/2019-108 zo dňa 07.05.2020, takto

rozhodol:

Mení rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 50,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) v poradí druhým napadnutým rozsudkom rozhodol: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 400 eur všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa pôvodne domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 880,75 eur.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 5 a podľa ust. § 297 písm. b), § 219 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom v prejednávanej veci č. k. 16Csp 88/2019-32 zo dňa 15.10.2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 400,- eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 17Co 133/2019-49 zo dňa 28.01.2020 tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozsahu priznanej sumy 400 eur a trov konania. Právoplatným ostal zamietavý výrok v rozsahu 480,75 eur. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení nespochybnil základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., avšak prvoinštančný súd náležite nezdôvodnil výšku priznanej sumy 400 eur.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobkyni nárok vo výške 400,- eur na primerané finančné zadosťučinenie.

Zistil, že súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 14C 56/2016-46 zo dňa 11.10.2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 880,75 eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia, určil neprijateľnosť zmluvných podmienok a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.7.2018.

Uplatnenie práva na primerané finančne zadosťučinenie považoval za dôvodné z dôvodu, že zo strany žalobcu došlo k takému porušeniu právu spotrebiteľského práva, spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy nezahrnul všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobilo, že bol právoplatne zaviazaný vydaním bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa musela aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa a s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 53/2016, v zmysle ktorého minimálna výška primeraného finančného zadosťučinenia by mala byť 50 % sumy, o ktorú chcel dodávateľ spotrebiteľa pripraviť, považoval za primeranú sumu 400,- eur. Uviedol, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu, pričom žalovanej už bolo bezdôvodné obohatenie v sume 880,75 eur vydané. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

4. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia pokiaľ ide o základ nároku na finančné zadosťučinenie ako aj jeho výšku z dôvodu absencie skutkových tvrdení žalobcu odôvodňujúcich uplatnený nárok. Žalobkyňa si nespĺnila svoju dôkaznú povinnosť. Nie je zrejmé, ako súd dospel k sume 400,- eur a ani ju bližším spôsobom nezdôvodnil. Ďalej namietal, že súd sa nezaoberal tvrdeniami žalovaného. Navrhol aby odvolací súd zmenil rozhodnutie tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že jedinou podmienkou priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Túto podmienku žalobkyňa splnila svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, kde rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 14C 56/2016 zo dňa 11.10.2017 bol definovaný aj rozsah porušenia spotrebiteľského práva. Poukázala na judikatúru Krajského súdu v Prešove a navrhla rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať jej náhradu odvolacích trov.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa ust. § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak po a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a po b) ak odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy

spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

7. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky vznesené žalovaným za dôvodné. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14C 56/2016 zo dňa 11.10.2017 sa žalobkyňa úspešne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy nekorešponduje s návrhom prijatým žalovaným, ktorý už žalobkyňa neakceptovala a preto je úverová zmluva uzatvorená neplatne. Úroková sadzba vo výške 70,01 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300063511 z 30.10.2013 ďalej neobsahuje obligatórne náležitosti, a to predpoklady pre výpočet RPMN, konečnú splatnosť úveru a rozpis splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, čo má za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Prvoinštančný súd ďalej určil, že poplatok za odklad splátok vo výške 14,38 % z celkovej výšky poskytnutého úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože ten predstavuje potencionálnu službu, ktorú spotrebiteľ ani nemusí využiť a profituje z nej iba dodávateľ. Za týchto okolností možno konštatovať, že došlo k porušeniu práva žalobkyne ako spotrebiteľa pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy, pretože tá bola jednak neplatne uzatvorená, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky pričom žalobkyňa má nárok na to, aby v úverovej zmluve boli uvedené náležitosti požadované zákonom, a aby s nimi bola oboznámená ešte pred uzatvorením zmluvy. Takýmto spôsobom k porušeniu práva žalobkyne ako spotrebiteľa nepochybne došlo. Nemožno mať preto pochybnosti o tom, že žalobkyni podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa voči žalovanému vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie.

Žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobkyne zakomponovaním takých zmluvných podmienok do zmluvy o úvere, ktoré boli súdom vyhodnotené ako neprijateľné v dôsledku čoho hrozilo, že žalovaný si ponechá od žalobkyne plnenie bez právneho dôvodu, čím sa by sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V súvislosti s výkladom samotného pojmu úspešné uplatnenie práva zo strany spotrebiteľa sa poukázalo na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/45/2012, zo dňa 24.06.2013, podľa ktorého pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa.

8. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia priznanej súdom prvej inštancie, odvolací súd nepovažuje primeranú sumu 400,- eur za primeranú. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadostučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadostučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, ako aj s ohľadom na výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným je priznanie finančného zadostučinenia plne dôvodné. Žalobkyňa z dôvodu žalovaným nedôvodne podanej žaloby na zaplatenie 880,75 eur bola vystavená súdnemu konaniu, bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadostučinenia, pretože nemožno s istotou predpokladať výsledok konania ani prípadnú povinnosť náhrady trov konania. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 880,75 eur a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľky, ktoré bola nútená brániť. Žalobkyňa neuviedla, a to ani v priebehu odvolacieho konania,

či konanie žalovaného a následné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivým okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod. Ako už odvolací súd viac krát uviedol, nie sú pochybnosti o tom, že spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené a tak jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, to však neznamená, že jej patrí v takej výške ako sama požadovala. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd prihliadal na všetky okolnosti prípadu a je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 50,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov.

Názor, ktorý aplikoval prvoinštančný súd, že výška primeraného finančného zadosťučinenia by mala predstavovať viac ako 50 % sumy, o ktorú chcel dodávateľ „spotrebiteľa pripraviť“ je aplikovateľný v konkrétnej veci, kde bol vyslovený za skutkových okolností, ktoré nie je jasné, či sú totožné s prejednávanou vecou v tomto konaní.

Úvaha súdu musí korešpondovať skutkovým okolnostiam zisteným v tejto veci a nevychádzať len z právnych záverov bez znalostí skutkových okolností vo veci 3Co 53/2016.

Preto odvolací súd s poukazom na zistené okolnosti prípadu, kedy žalobkyňa bližšie okolnosti pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia neuviedla považoval za primerané jej priznať nárok na finančné zadosťučinenie v sumy 50 eur a v prevyšujúcej časti jej nárok zamietol.

Odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil podľa § 388 CSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie.

9. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa treba považovať za plne úspešnú, keď mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku. Výška plnenia vyplývajúca z tohto procesného úkonu závisela výlučne od úvahy súdu. V predmetnom konaní výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela nepochybne od úvahy súdu. Hoci bola výška finančného zadosťučinenia odvolacím súdom znížená, žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná čo sa týka nároku na jeho priznanie, a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP)

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.